

Upodabljaljoča umetnost

Verbič F. je razstavil pri Schwentnerju dokolenski ženski portret v naravni velikosti. Portret (neke krotilke levov, Margerite) je slikan v živih svežih barvah v sivkastem tonu ter priča, da ima mladi umetnik jako lep talent. Slišimo, da hoče g. Verbič, ki služi zdaj pri vojaki, nadaljevati svoje študije. Želimo novemu slovenskemu slikarju veliko uspeha!

Umetniška razstava slik J. Kračkovskega v Peterburgu. — V galerijah »Muzeja imperatorskega društva za pospeševanje umetnosti« je bila razstava slik umetnika J. Kračkovskega, na kateri se nahaja več nego tristo prav zanimivih umotvorov, večina pokrajinskih slik, vidov in cvetlic iz Kavkaza. Te slike karakterizujejo slikarjevo specialnost. Najbolj značajno je torej to, da predočuje umetnik skoro na vseh pokrajinskih slikah vide tako, da so po navadi bogato okrašeni s cvetlicami, najsi bodo skomponirane na prvem planu v buketih ali pa naravno cvetoče na vrtu. Vsled tega pridobiva vsaka slika neko življenja polno podobo v pomladanskem prirodnem bogastvu. Vse to izvršuje z energično sočno barveno tehniko tako nadarjeno in marljivo, da mu lahko pripoznamo, da je dosegel v tem do skrajne dovršenosti. Med temi so pa še nekatere druge slike, to so vidi gozda in morja, kjer je kolorit toli svež, da se v resnici čuti solnčna toplota in svetloba. Čuditi se je, da si je umetnik dal nalogo, toliko vglobiti se v cvetliško carstvo ter mu zadostuje v večini edino le izučavati njih tajnosti. Srečen je pa ta umetnik tudi v gmotnih razmerah, ker je mnogo njegovih slik že last samega carja ali drugih udov carske družine.

Izborna je slika »Jesen«, »Jesensko jutro«, kjer je fino prečuvstvovano osveščenje oddaljenih gor, široko naslikano drevje na prvem planu ter se čuti prijetna zelen planinskega pašnika, pokritega z lahko meglo. »Jesenski večer« je uprizorjen z izvrstno solnčno svetlobo poslednjih žarkov. »Solnčni zahod« (v ArhangelSKU), »Jesen v Alupki«, »Dvorec v Livadiji«, »Gozdni kotiček«, dasi mala slika, vendar izvrstna po sujetu, kakor tudi s tehničnega stališča. »Jesen v Krimu«, »November v Krimu«, »Potok, Čan-su«, »Zimski morski priliv«, »Poletje v Krimu«, same izborne slike. »Krim (z višin Jajle, skala Šiško)« je ena največjih njegovih slik na razstavi. Izborna zračna perspektiva, toda skale na prvem planu napravijo malo pretežak vtisk. »Šmarnice« so izvrstno naslikane, toda harmonija slike kvari papir, v katerega je zavita košarka, izgleda nekako leseno in jarki lilov ton ne prija popolnoma.

Drugih slik je tudi še mnogo zanimivih, ali nahajajo se tudi take, ki kvarijo vtisk. Nekatere slike so malo preveč podobne pobarvanim fotografijam, trde so in mrtve. Na drugih je kolorit zopet preveč pisan in kar zbada v oči. Večina pa je izborna in po teh moramo soditi razstavo in samega umetnika. Dasi pazi umetnik strogo na risbo kakor malo tukajšnjih pokrajinskih slikarjev, je vendar kolorit njegovih slik poleg tega svež, a mnogi drugi zamučijo ga z risbo, da postane vse mrtvo.

Soglašam se z vsemi, kateri imenujejo avtorja te razstave »pevca vesne«, ter mu želim v prihodnosti še mnogo uspeha. *P. S. Žmitek (Peterburg).*

Vereščaginov atelier v »beli hiši«. Znameniti ruski slikar V. V. Vereščagin, kateri biva sedaj v Zedinjenih državah, sestavlja sliko, ki bo predočevala kubansko vojsko, boj pri holmu San-Žuan. Sedanji prezident Rozevelt, kateri se je udeležil tega boja kot kavalerijski poveljnik, soglasil se je sedeti za model ruskemu umetniku. Zaradi dovršitve slike se je napotil Vereščagin v Washington, kjer so mu priredili provizoren atelier v prezidentovi »beli hiši«.

P. S. Žmitek (Peterburg).

Med revijami

»Zvonček« se pod uredništvom Ganglovim jako lepo razvija. 4. štev. so sestavili razni slovenski pisatelji. Okrasil pa jo je s svojimi izvirnimi risbami naš slikar Vavpotič. Najlepši med temi slikami je triptychon »Vstajenje«, ki predočuje smrt otrokovo, njegov pogreb in vnebohod. Med pesmimi nam posebno ugaja Zupančičev »Turek«, ki bodi vzor, kako naj bi se pisale pesmi za otroke. Nekatere pesmi »Zvončkove« (zlasti tiste, ki se objavljajo včas na prvi strani) so namreč po našem mnenju za otroke pretežke.

»Славянскій Вѣкъ« (»Slavjanskij Vjek«) piše v svoji 42. št., da se odkrije letos v spomin 25letnice osvoboditve Bolgarije izpod turškega jarma v Šipki na Balkanu velikanski spomenik. Ta spomenik je ruska cerkev s samostanom, seminarjem in bolnico — kar stoji vse skupaj že nad 400.000 rubljev. V cerkev so vsekana v marmor imena vseh ruskih in bolgarskih junakov, ki so padli na bojišču.

V »Kolu« belgrajskem piše naš sotrudnik, g. prof. Perušek, »Pisma iz Ljubljane« o naših literarnih in umetniških razmerah. Koristno delo za pospeševanje duševne vzajemnosti med Jugoslovani!

Splošni pregled

Četrti shod slovanskih časnikarjev v Ljubljani se je po znanem programu vršil na binkošno nedeljo dne 18. maja. Udeležili so se ga slovenski, hrvaški, gališko-ruski, poljski, češki in slovaški žurnalisti — okoli 150 oseb, gospodov in dam. Oficialni kongres se je vršil 18. maja v »Mestnem domu« od 9. ure dopoldne do 1½ popoldne. Ko sta pozdravila gosp. dr. Triller došle slovanske žurnaliste v imenu pripravljalnega odbora in gosp. župan Hribar v imenu mesta ljubljanskega, se je otvorila debata po dnevnem redu.

Ker so posameznosti zborovanja znane že iz obširnih poročil naših političnih listov, omejujemo se samo na to, da navedemo najpoglavitnejše sklepe in resolucije IV. shoda.

1. Potreba slovanskega centralnega korespondenčnega biró-a se je zopet naglašala od vseh strani. Ustanovljen še dozda ni, ker še